உ

கடவுள்துணை. 313

மானிடக்கும்மி.

1143

இஃது

முன்னோர்களாற்பாடி யேட்டுப் பிரதிகளிலிருந்ததை
சிங்கபூர்ச் சித்திரகவி நாவலர்

வெ. நாராயணஸாமிநாயக ரவர்களால்

பிழைதிருத்திய பிரதிக்கிணங்க
காரைக்காலிலிருந்து சிங்கபூரில்வந்து
காசுக்கடை புத்தக வியாபாரஞ் செய்யும்
தாண்டவராயப்பிள்ளையவர்கள்
குமாரர்

முருகப்பிள்ளையவர்களால்

புரசபாக்கம்
மூமலைப்பிள்ளையவர்களது
விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது - ௵. 1878

உ

சிவமயம்.

கவனிப்பு.

இக்கும்மியைப் பிழைதிருத்தித்தந்த
சிங்கப்பூர் சித்திரகவிநாவலர்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ
சி. வெ. நாராயணஸாமிநாயகரவர்கள்
கருத்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தூறுங்கருத்தால் பிழைநீக்கியச்சில் தொகுத்ததல்ல
மாறும் பொருளைக் கிசைந்ததுமல்ல மனுநெறிக்குத்
தேறும்படிக்குள்ள தூக்கலால் செய்தேனே சிறந்தகற்பும்
வீறுங்கிளிக்கும்மியென்னாட்சித்தாமேல் வினைமுண்டோ

விளம்பரம்.

இப்புத்தகமும் பல தமிழ்ப்புத்தகங்களும் முகம்மதியர் புத்தகங்களும், தற்காலம் சிங்கப்பூரில் காசுக்கடை புத்தகவியாபாரஞ்செய்யும், காரைக்கால் தாணாவராயம்பிள்ளையவர்கள் குமாரர் முருகப்பிள்ளையவர்களால் வேண்டியவர்களுக்குச் சரசமானவிலைக்கு விற்கப்படும்

இப்படிக்கு
கா. முருகப்பிள்ளை.

உ

கடவுள துணை.

மானிடக்கும்மி.

காபபு - வெணபா.

கைப்பொருளுமாயுளொடு காயவலிநீக்குபொல்லா
மைப்படியுங்கலனணி கொடுமாயமபோய-மெய்ப்படியும
ஞானமுறமானிடறரு நற்றமிழாலகும்மிசொலல
மோனபொருளைங்கரனை முன்.

ஆனைமுகவ னடிபோற்றி அருள
ஆறுமுகவேலவன் றாளபோறறி
மானைததரித்த வனடிபோற்றி வா[illegible]
பங்கையத்தேன்பவரி தாளபோற்றி.

திருச்சிறந்திடும பெண்களின்மேல சில
சிர்கெடுசெயவதால மனமிரங்கி
விருப்பமாயமானிடக கும்மிசொல்ல விக்ந
விநாயகன பொறபதம காபபாமே.

வாலவயதினில புத்தியிலலாமலே
பங்கையாமபோகத்தில வீழாமல்
வாலிபககணடு தெளியவே கும்மி
வழங்கினேன்கணடறி மானிடனே.

மானிடக்கும்மி.

கும்மியடிமாதே கும்மியடி நீங்கள்
கூடிமானிடக் கும்மியடி
அம்மலர்செந்தமிழ் நாவலர்பாதத்தை
அண்டிக்கும்மி யடியுங்கடி.

சின்னவயதினில் கல்விகற்றுநாளும்
சிறந்தமேலோரை யண்டிமுற்றும்
வின்னமில்லாஉண்மைக் கண்டுசுகமுற
விரைந்துதேடிவாய் மானிடனே. (௫)

வித்தையைக்கற்றுத் தெளிந்துகொண்டால் எங்கும்
மேலோர்கள் பேசுவா ருனைக்கண்டால்
முத்தியுப் பத்தாமல் வாய்க்குமப்பா என்றன்
மொழியைக்கண்டறி மானிடனே. (௬)

எந்தஜாதியா யிருந்தாலுங்கல்வி
ஏற்றம ராஜர் சபையைப் போற்றும்
சிந்தனைசற்றுமெ யோயாமலைந்து
தீர்வாய்க்கற்றறி மானிடனே. (௭)

செல்வப்பொருளைச் சதமென்றெண்ணிச்
சீறியொருவரைப் பேசாதே
கல்விப்பொருளைச் சதமென்றெந்நாளும்
கற்றறிவாய்நல் மானிடனே. (௮)

மன்னருங்கற்றோரும் சீர்தூக்கிஆயில்
மன்னரிற்கற்றோன் சிறப்புடையோன்
மன்னர்க்குத்தன்னக ரல்லாதுகற்றோர்க்கு
வாய்ந்தவிடமமேன்மை மானிடனே. (௯)

கற்றுக்கொடுத்த குருபரன்தன்னை
கனவிலுமே மறவாமல்
பற்றிப்பணிந்தா லதைவிடவேறான
பாக்கியமுண்டோசொல் மானிடனே. (ய)

கற்றமெய்யப்பனே கையளவுதான்
கல்லாததோவிந்த மண்ணளவு
கற்றதையேயெல்லாமென்று கொண்டுமனதிலே
காவம்பாடையாதே மானிடனே. (யக)

ஆகமசாஸ்திர நூலைப்பாடியதினை
அடக்கப்பொருளைக் கண்டுபிடி
மோகக்கதைவிளக்கும் பொல்லாத நூல்களை
மூலையில்தள்ளுவாய் மானிடனே. (யஉ)

கள்ளுசாராயம் குடியாதேயப்பினே
கள்ளாவெறியால மயங்காதே
உள்ளம்பங்கிடும் கண்ணுஞ்சிவந்திடும்
ஓட்டாண்டியுமாவாய் மானிடனே. (யங)

அல்லும்பகலு மொழியாவெறியாலே
ஆனந்தபாட்டுகள் வந்திடுமே
நல்லதென்றெண்ணிக் கொள்ளாதேமிக
கையாண்டிசெய்குவார் மானிடனே. (யச)

வார்த்தைகுளறிடும் வாயதுநாறிடும்
வம்பானவார்த்தைகள் பேசச்சொல்லும்
பார்த்தவர்கெட்டக் குடிகாரனென்றுன்னைப்
பங்கமாய்ச்சொல்லுவார் மானிடனே. (யரு)

கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் குடித்திடு வாய்பின்
கூடும் பொருளை யழித்திடு வாய்
மிஞ்சி கடன்களும் வாங்கிடுவாய் நல்ல
மேனி மெலியுமே மானிடனே. (௰௬)

சித்தம் வினைப்படாக வேயிருக்கும் சற்று
நேரம் குடியா திருந்து விட்டால்
பித்து பிடித்தவன் போலிருக்கும் கெட்ட
பிரமையுண் டாகுமே மானிடனே. (௰௭)

கண்ட பொருளை பற்றுவைப்பாய் ஏதும்
கையில் ஒருவரைத் தோசம் செய்யும்
சண்டாள மான வெறிசெய்து விக்கிடும்
சாபமின் கொள்கையே மானிடனே. (௰௮)

மெத்தப் பெரியமெய் வாய் காறித்துக் கெட்ட
மூத்திரம் நரகல் மோதாது
சாக்கம் தப்பாது தள்ளுறில் வீழ்ந்து
சவம்போல கிடப்பாரோ மானிடனே. (௰௯)

தள்ளாடி நின்று நடக்கச்சொல்லும் வீணில்
சண்டைகள் போடவும் தூண்டிவிடும்
செல்லையிலத் தண்டனையில் கொண்டுபோய்
துன்பையில் மாட்டிடுமே மானிடனே. (௨௰)

பற்றி யிழுக்கும் உதைக்கும் அடைக்கிட்ட
பண்ணுதெல்லாம் செய்யப் பண்ணிவிக்கும்
மற்றுநான் போலீசில் தெண்டம் போட்டுவித்து
வதைக்குது கண்டறி மானிடனே. (௨௧)

நெஞ்ச முலர்ந்திடும மூளை வரண்டிடும்
நேசமும பாசமு மற்றி விடும
பஞ்சையா யெங்குமே பேசச்செய்யு மத்தால்
பவுசும போயவிடும மானிடனே. (உஉ)

அசுரர் குருவான சுக்கிராச சாரி
ஐயோ மதுவைக் குடித்ததனால
நசிய வயிறு கிழிய லானதை
நாடெங்கும சொல்லுவார மானிடனே. (உ௩)

இத்தாதி துன்பங்க ளெல்லாம லதில
ஏதும புரோசன மில்லையப்பா
சுத்தம மதுவை நிறுத்திவிட்டு செய்யும
துண்டமும தினமாமே மானிடனே. (உ௪)

ஆறுவ மாகத் திரியாதே சூது
ஆடும விடந்தனில போகாதே
நோணவே கற்றுநீ கொள்ளாதே யதின
தொலலையே செய்யாயே மானிடனே. (உ௫)

பக்கத்திலும நின்று பாராதே சொப்ப
பந்தயம கட்டியு மாடாதே
ஒருக்கப பணமசில தோற்றுவிட்டாற பொல்லா
ரோசங்க ளாகுமம மானிடனே. (உ௬)

விட்ட பணத்தை பிடிக்கவென்றி யய்யோ
மின்னும பின்னும வைத்து யாடுவாய்
பெட்டி பணத்தை யிழுத்துக்கொள்ளும் கெட்ட
போயபோ லலைவாயே மானிடனே. (உ௭)

விடுசிலங்க ளடகு வைப்பாய பின்பு
விதது மிருக்க விடமறுவாய
ஆடு யாடாதியும தோாததிடுவாய் பொல்லா
ஆசை யொழியாதே மானிடனே. (உஅ)

நஙக நகைகளை தோாததாலும தேவி
தாலி சரட்டையும தோாததாலும
மஙகிட வஸதிரம தோாத்நாலும சூதை
மறக்கப போகாதே மானிடனே. (உகூ)

எவவளவு பணம வைததாலும் ஆட
ஏககமும தாககமும இலலாபல்
அவவளவு பணம தோாததிடினும கடன
ஆசையும கெடபபாயே மானிடனே. (௩௰)

கடன கொடுககவே நாடாக ளுன்னை
கணடவா போசவும மாட்டாகள
திடமுடன பெட்டி தானுடைத்து பொருள
திருட்ச சொலலுமே மானிடனே. (௩க)

பெட்டி யுடைதது திருடச செயயும் அதை
போலீசா கணடு பிடிககசசெயயும
கட்டி யடிதது விலஙகிட்டும வேலையில
கஸதிபபடச செயயும மானிடனே. (௩உ)

தோாத்திடும போதினில் வோத்திடுமே முகம
சுணடிமிய கணணும தெரியாது
ஆததிர மாகியே வஸ்திரங்கள வைத்து
ஆடிடச செயயுமே மானிடனே, (௩௩)

நாடாண்ட ராயன் நளனும் இச்சூதாலே
நாடுநகரமும் தோற்று விட்டு
காடே கதியாயலைந்த கதைகளைக்
காதினால் கேட்டறி மானிடனே. (௩௪)

சூதினால் கெட்டவர் எத்தனையுண்டு அந்த
துன்பத்துக்கு இடம் வையாமல்
சூதை விலக்கென்று அவ்வை நீதிசொன்ன
சொல்லையும் நம்புவாய் மானிடனே. (௩௫)

எல்லா தொழில்களும் செய்திடலாம் சற்றே
ஏறக் குறைய நடந்திடலாம்
பொல்லாத சூதை விரும்பினால் மண்ணில்
போகுமே வாழ்வெல்லாம் மானிடனே. (௩௬)

சன்னிமப் பக்கத்தில் துள்ளாதே கெட்ட
கஞ்சா மதுவையுங் கொள்ளாதே
அன்னியமாயப் பிறர் கைப்பொருள் கொள்ளாதே
அறிஞரா யுண்டு மானிடனே. (௩௭)

மாதா வலைக் குளமீனா செல்லாதே கெட்ட
வார்த்தைகளைப் பேசி வெல்லாதே
பாதகி தோதகி போதனைகளெல்லாம்
பகர்வேன் கேட்பாயே மானிடனே. (௩௮)

உண்மையுங் கற்பையுங் காத்து நடக்கின்ற
உத்தம மாதரை நீக்கி கண்டப்
புண்ணாகி பொல்லாத நோயைத் தருகின்ற
பொய்க்குழலை நாடாதே மானிடனே. (௩௯)

கூழுக் குப்பில்லாத பாக்கியும் கருதி
குடிக்க வோடில்லா மூதேவியும்
தாழ்ப் படுத்து முருண்டவனும் மிக்க
சண்டியுங் கள்ளியும் மானிடனே. (௪௰)

கூலிக்கு நெல் குத்தும் பேச்சிகளும் சாணம்
கொட்டைக் கூடை தூக்கும் பாச்சிகளும்
தாலி யிழந்த அறுதலி முண்டையும்
சப்பையும் நொப்பையும் மானிடனே. (௪௧)

கொண்டவனை விட்டுப் போனவளும் பொல்லா
கூத்தித் தனத்தால் பிறந்தவளும்
குண்டிக்குச் சீலை மறைவுமில்லாத
கூட்டமே கண்டறி மானிடனே. (௪௨)

அங்காடி விற்றுப் பிழைத்தவளும் சுப்பல
அள்ளித் தலை மொட்டை யானவளும்
பங்காளிப் பகை சாதி மருந்தவளும் தலை
பம்மையும் பப்பையும் மானிடனே. (௪௩)

இப்படிக் கொத்தவள் எப்பாத்திரா மழையினில
என்னைப்போல் மேன்மைப்பெண் ணிலையென்று
செப்பிச் சிங்காரம் கடிக்கின்ற நோமையைத்
தீட்டுகிறேன் கேளாய் மானிடனே. (௪௪)

மஞ்சள் குளித்து மினுக்கிடுவாள் மிக
மணங்கள் பூசிக் குலுக்கிடுவாள்
கொஞ்சியே முத்தமும் தந்திடுவாள் கெட்டக்
கொள்கையைக் கண்டறி மானிடனே. (௪௫)

மல்லிகை முல்லை யணிந்திடுவாள் வாறு
வட்டமாய்ப் பொட்டுமே யிட்டுக்கொள்வாள்
மெல்லிய சல்லா வுடுத்திக்கொள்வாள் மிக
வேடிக்கைக் காட்டுவாள் மானிடனே. (சசு)

கஸ்தூரி குங்குமப் பொட்டிடுவாள் பொல்லா
காசுமே லாசையாய்ச் சேர்ந்திடுவாள்
அஸ்த்ரங்கள் வீசி நடந்திடுவாள் சற்றும்
யாருக்கு மஞ்சிடாள் மானிடனே. (சஎ)

கொங்கை நிமிர ரவுக்கை சேர்ப்பாள் மயிராக
கோலினால் கூந்தலின் சிக்கறுப்பாள்
சங்கை யிலாமலே கோடாலி முடியைச்
சம்பிரமாய்ப் போடுவாள் மானிடனே. (சஅ)

பல்லுக்குப் பறகரை தீட்டிக்கொள்வாள் மிக
பாக்கு வெத்திலையும் போட்டுக்கொள்வாள்
சொல்லுக்கு சொல்லு சிரித்திடுவா ளுனையே
சுத்துவாள் நத்துவாள் மானிடனே. (சகூ

நித்தியம் ஸ்நானமும் செய்திடுவாள் சற்று
நேரமொரு சேலை கட்டிக் கொள்வாள்
எத்திப் பறிக்க வுலாத்திடுவாள் ஐயோ
எமாந்து போகாதே மானிடனே. (ருய)

கண்ணுக்கு மைமிக தீட்டிக்கொள்வாள் கையில்
காலில் மருதாணி பூசிக்கொள்வாள்
எண்ணும் கருத்தை முடிந்துக்கொள்வாள் நீ
ஏங்கித் திரியாதே மானிடனே. (ருக

சொந்தம பாராட்டியே பேசிடுவாள யாரும்
நூறறிஞ சாத்திரங கொணடிடுவாள
பந்த விதமும மயக்கவே பாரப்பாளோ
யிந்திர சாலிகல மானிடனே. (௫௨)

கண்ணசைறல் சாடைகள காட்டிடுவாள பல்லே
கையைப பிடித்தும இழுத்திடுவாள
என்னுறையல சும்மா விருந்தாலு முன்னே
என்னைய வராசசெயவாள மானிடனே. (௫௩)

அம்மா அக்காளென்று கூப்பிடுவம் பாவி
அணைபு பரிபாசம செயதிடுவாள
சும்மா அடிக்கடி வந்திடுவா ளுனனை
தொலலைக் குளாக்குவாள மானிடனே. (௫௪)

மாரா பு சிலே நழுவிட முலே
வளாத்தைக காட்டிப பேலைசெயவாள
சீனவா நத்தால வெறுக்கிந்த கூடபோலே
சிலே யிருப பாளே மானிடனே. (௫௫)

கடலின அழுததைக காணலாமே சிறு
கரு மணலையும எண்ணலாமே
நடைக்குலுக்கி நடக்கின்ற நீலியை
நாமறியபபோமே மானிடனே. (௫௬)

காட்டானைசிங்கம் கரடிபுலிநாகம
கள்ளர் குறவரை நம்பிடலாம
பூட்டக முள்ள வியமாதரை நம்பினல
போகுமே பாக்கியம மானிடனே. (௫௭)

தம்பி யண்ணனென்று கூப்பிடுவாள் பொழு
தந்திபட்டாலோ புருஷ னெனபாள
நமபி பணத்தைகொடுககாதே கெட்ட
நாறியை நமபாதே மானிடனே. (௫அ)

எநகு முட்டமை யிரவல் வாங்கி பதி
னெட்டாம பேருக்கு படைக்கவென்று
சிங்காரம சொயதுமே முணடைகள கூடின
சிறபபைக் கணடறி மானிடனே. (௫௯)

ஏழைப்பேரல பாசாஙகு செயதிடுவாள சற்றும
எற்காத வாாத்தைகள் பேசிடுவாள
தாழமையைக் காட்டியே காபபாறறுவீ ரென்று
சாற்றுவாள நமபாதே மானிடனே. (௬௰)

ஆசையும பாசமும கொணடே னெனபாள என்னை
ஆதரிகக வேணடும சாமி யெனபாள
காசை யறுகக வழிதேடும நீலியைக
கணடறிவாய நலல மானிடனே. (௬௧)

வேசிகளெபபோலே காசுப பணஙகளே
வேணடிடேன் றுன்றனுல பொலலாத
ஆசையால் நொநதிதோ வநதேனே யென்றுன்னை
அணடுவாள கணடறி மானிடனே. (௬௨)

கைவச மாக்க மருநதிடுவாள மிக்கக்
காமம கொணடதாய நடிததிடுவாள
பையவே காசை யிழுததுப பிணமாககும
பட்டிக்குத் தப்புவாய மானிடனே. (௬௩)

செத்தால்பிரிவேனே யல்லாமலுன்னைச்
சேராதுமச்சுக வேறு வேண்டேனென்பாள்
எத்தாகப்பேசியே கொள்ளையடிப்பாளே
ஏமாந்துபோகாதே மானிடனே. (௬௪)

பாயாசமட்டும் கொடுத்திடுவாள் பசும்
பாலும் பழங்களும் தந்திடுவாள்
ஆயாசமின்றிக் கடாட்சஞ்செய்திடுவாள் மிகு
அன்புபாராட்டுவாள் மானிடனே. (௬௫)

கட்டிக்கொடுத்திரு காலமிட்டாள் நன்றாய்
சாயமிடுமேனியின் நடுக்கண்பாளே
கட்டிப்பறிப்பாளே கைப்பொருளறுமே
சாருவாள் வெறுப்பிட மானிடனே. (௬௬)

காலைவரைக்கும் செலவு தாராளம் அத்தானைக்
கண்ணுருக்கியே மயக்கிடுவாள்
மாலைப்பொழுதிலே மினுக்கிப்பிறனை
மயக்கவேட்டைப்பாளே மானிடனே. (௬௭)

என்றுனைவிட்டுநீர் சென்றிருமாதவா
மனையும்போகவும் கூடாதென்பாள்
உன்றனைவிட்டுக் கணமேனுமிருப்பேனோ
உன்மேலன்பாயிருப்பேன் மானிடனே. (௬௮)

தருமியமாகப்பெய தேடும்பொருட்களைச்
சண்டாளிகையிலே சிக்கக்கொண்டாய்
அந்தப்பெண்களிந்தை வந்ததுறுமெனாதுதாலும்
அள்ளிக்கொடுக்காதே மானிடனே. (௬௯)

பாடுபட்டுத்தினம் சேர்த்தபணமெல்லாம்
பாதகிமையினில் சிக்கிக்கொண்டால்
கூடும்மொழிந்தபின் போடாவாடாவென்று
கூசாமல்பேசுவாள் மானிடனே. (௭௰)

காசெல்லாமழிந்துப் போனாலோ உன்னைக்
கண்டாலும்வாயாறப் பேசாளே
மோசக்காரியாசை வையாமலாளும்
மூத்தோர்சொல்கேட்பாயே மானிடனே. (௭௧)

சதையுள்ளவிடம் கத்திருடுமென்று
சாற்றும்பழமொழி போலேபெண்கள்
புதையலொத்த புருஷரைக்கண்டால்
புத்தியைநாட்டுவாள் மானிடனே. (௭௨)

பணமுள்ளவனைத் தேடுவளேகூட்ட
பறையனாகிலும் கூடுவளே
பிணிகள்கூடவும் பெருவினைபொல்லா
பேசினைக்கண்டறி மானிடனே. (௭௩)

சாதிமுறைமை கிடையாதுபணம்
தந்தவனைத்தெய்வ மென்றுரைப்பாள்
நீதிநெறியில்லா மாதர்நெஞ்சினில்
நினைக்காதேசற்றும் மானிடனே. (௭௪)

எங்கெங்குமாப்பிள்ளை வைத்திருப்பாளவ
ஏனென்றுகேட்கவும் கூடாது
மங்கையிடம்நீதி பேசக்கண்டாலுன்னை
மாட்டுவாளோட்டுவாள் மானிடனே. (௭௫)

விட்டுப்பிரிந்திட மாட்டேனென்பாள்நீயும்
மேவியேவாறந்தா யெனதலையை
தொட்டுக்கொடுமென்று சத்தியங்கேழுக்கின்ற
தோசியைநம்பாதே மானிடனே. (எசு)

சத்தியஞ்சண்டைக்கி யச்சப்படாள்தயிர
சாதமென்றே விளையாடிடுவாள்
உத்தமிபெண்ணென்று நம்பாதேவிட்டு
ஒழிக்கணுடுவாய் மானிடனே. (எஎ)

கொடுத்தப்பணத்தை மறைத்திடுவாள்கடன்
கொடுக்கச்சொன்னதை யில்லையென்பாள்
அடித்துக்கெடுத்து விடுத்திடுநீலியை
அண்டாதேசற்றுநீ மானிடனே. (எஅ)

வேசிக்குக்காசுமே லாசையல்லால்நல்ல
மேன்மைபுருஷர்மே லாசையில்லை
தோசிமேலாசை புருஷர்களுண்டுவீணில்
தொலைப்படுவார் மானிடனே. (எகூ)

பெற்றருசுபெண்டிரும் வாதைப்பட்டவுந்தன்
பெண்ணும்பிள்ளைகளும் துன்பப்பட
உத்தாருமம்மைந்தாரும் கஸ்திப்படநீயும்
ஊருக்கழிக்காதே மானிடனே. (அ௰)

பெண்ணுக்கேபுறந்து சொல்லாதேசொன்னால்
பேயோடுமாடிய கூத்தப்போலாம்
கண்ணுக்குக்கண்ணா யிருந்தாலுமுள்ள
கருத்தைச்சொல்லாதே மானிடனே. (அக)

அற்பசுகத்திற்கே யாசைப்பட்டுவீணில்
ஆஸ்தியெல்லாமையோ தோற்றுவிட்டு
அற்பனைப்போலே யலைந்து திரிவது
அறிவோ கண்டறி மானிடனே. (அ௨)

எட்டிப்பழம்பார் விம்மாதராசைகள்
எண்ணிப்பார்த்தால மிருசளையப்பா
விட்டுப்பிரியாக கலியாணமாதனை
மேவுவாயசற்புத்ர மானிடனே. (அ௩)

அக்கனைக்கிக்கனைப் பசசையென்றேஆடு
அங்கும்இங்குமா போடுதல்போல
தக்கப்பணமுள்ள போகளேபெ யாதிடும
சண்டாளியைத் தானறி மானிடனே. (அ௪)

பலலுவிழுந்தக கிழவிஜெயாபிறு
பையனைமாப்பிள்ளை யாககொணடு
அலலும்பகலுஞ்சிய காரஞ்செய்கின்றதை
அறியாயோசற்றும மானிடனே. (அ௫)

கெட்டநடத்தை யுடையவளசெய்கையைக்
கேட்கிலேயோகண்ணாலே பாாகிலேயோ
மட்டறுமோசங்கள் செய்திடுவாளேயோ
வமபறசொன்னேனே மானிடனே. (அ௬)

பாலிலேசத்தியம செய்திடுவாளஉண்ணும்
பருக்கைமீது மடித்திடுவாள
கோவிலிலசென்று முறுதிசொல்வாளதைக்
கொஞ்சமும்நம்பாதே மானிடனே. (அ௭)

கெண்டையைக்கோத்து விரலைப்பிடிப்பதைக்
கேட்கிலையோகண் ணாலை பார்க்கிலையோ
உண்டையருந்தாலே மயக்கிமூளையை
உண்ணுவாளபேயசசிகள் மானிடனே. (அஅ)

மெத்தைகளென்க் கிட்டாலோஉனனை
மொசுவாப்பாரப்போரும கேட்போரத்தான்
ரெத்தலகமுற்றி யெடுத்துககொளளுமெனறு
செப்புவாளகமயாதே மானிடனே. (அகூ)

கூலவஞ்சிக்கும வேணுமெனபாளபில்
காலாழிகாப்புகள வேணுமெனபாள
நியமலாயபட்டுநை வேணுமென்பாளவைச
செய்யாவிடி வணஞ்சுவ மானிடனே. (கூ௰)

ஓயாவேகொப்பு ஜிமிக்கியெனபாளஙகள
அத்தாமேனமுகத்தி நத்துமெனபாள
மகையிருக்கங்க வளையலெனபாளத்தால
கணடுதெளிவாயே மானிடனே. (கூக)

கணடசரமவிலலைத் தாபத்துராககடி
கனத்த சந்திர ஆரமகட்டி
தணடைகொலுசுகள வேணுமெனபாளைத்
தராவிடிலழி மானிடனே. (கூஉ)

கொணடையபிராட்டி வேணுமெனபாளவெள்ளிக்
கெட்டிபபாத்தசரஞ்சு செய்யுமெனபாள
கணடதைக்கேட்டதை வாஙகிக்கொடாவிட்டால
கத்துவாளேசுவாச மானிடனே. (கூங)

கையிற்குவங்கி நெளியுமென்பாள்நல்ல
காதிற்குநலமுந்து வேணுமென்பாள்
செய்துகொடாவிட்டால் வேறுபுருஷனை
சேர்ந்துகைக்கொள்ளுவாள் மானிடனே. (௬௪

சிங்கத்தலைக்காப்பு போடாவென்பாளென்றன்
சிமானேகோபாலனை யாழியென்பாள்
தங்கச்சரடுகள் வேணுமென்பாளவை
தாராவிடிலப்போவாள் மானிடனே. (௬௫

கல்லிழைத்தகைகை வேணுமென்பாளென்றன்
காதுநாவொலைதாய வாங்குமென்பாள்
பல்லைப்பிடுங்கட்டிப் பசப்புவாள்சொல்லைநீ
பச்சமென்றெண்ணாதே மானிடனே. (௬௬

பட்டுப்புடவைகள் வேணுமென்பாள்குதிரைப்
பந்தயமபாதுகிடைக் காதென்பாள்
கட்டி முத்தகம்பட்டு மணணியொனைப்போல
காமனுமென்றொவென்பாள் மானிடனே. (௬௭)

வசாளவளைசம்சீரலை வேணுடுமென்பாள் ...
வாங்குப ரவிக்கைகள் தைக்கவென்பாள்
சொன்னபடி பப்போ கேட்காவிட்டாலவனை
துரத்திவைவாளே மானிடனே. (௬௮)

மெத்தைதலையணை வேணுமென்பாள்பூச்சு
மெலியகட்டிலும் வாங்குமென்பாள்
சித்ராகளப்பூருமவாங்குமென்பாளவை
யாரிகோசொருளை மானிடனே. (௬௯)

அண்டாவுஞ்செம்புக் குடங்களென்பாள் அவை
அல்லாமல் செம்புத் தவலையென்பாள்
குண்டானறுகச்சட்டி லோட்டாவென்பாளுமா
ருத்துவிளக்கென்பாள் மானிடனே. (௱)

ஆடென்றுமாடென்றுஞ் சொத்துக்கொள்வாள் பண்ணைய
ஆண்மாட்டுங்கையில் சொத்துக்கொள்வாள்
வீடென்றுமச்சென்று சொத்துக்கொள்வாள் குல
மேன்மையுமொப்பாளே மானிடனே. (௱௧)

பெற்றத்தாய்தந்தைக்குச் சேலையென்பாள் என்றன்
பெண்ணுக்குச்சிற்றாடைக் காப்பென்பாள்
உற்றாருக்குந்தலை விருந்துசெய்யென்றுன்னை
ஓட்டாண்டியாக்குவாள் மானிடனே. (௱௨)

கைப்பொருளெல்லாங் கவர்ந்தது போதாமல்
கடன்வாங்கிக் கூரவும் பறிக்கொள்வாள்
மைவிழியெவ்வசையு மொப்பாகாளேயிவள்
வல்லமைப்பார்நீ மானிடனே. (௱௩)

வாங்கியக்கடன்கள் தீராவிட்டால் ஐயோ
வாரண்டுமசமமும் வந்துவிட்டால்
பாங்குசெய்வாளென நெண்ணாதே யுன்றன்
படுக்கையைக்கட்டிவாள் மானிடனே. (௱௪)

இந்தாநீசெல்வமீ தந்தாலுமையோ
என்னசெய்தாயென்று கைமுறிப்பாள்
செத்தாலுங்கற்புள்ளக் கல்யாணமாதரின்
சித்தத்தைப்பாராட்டு மானிடனே. (௱௫)

காசுமபுகழையும தோத்துவிட்டுப்பெருங்
கட்டியும்புண்ணையும் வாங்கிக்கொண்டு
நாசமடையவே பாராதேயெங்காளும
நலவழிசாருவாய மானிடனே. (௱௬)

காசமிருமலும வந்திடுமேகொடு
கண்டமாலைசூலை மேலிடுமே
கூசிடாருசசுக காரிகளிஞசையைக்
கொள்ளாதேசற்றுமநீ மானிடனே. (௱௭)

வீரமபூரயரசம தினனவேவாய்த்திடும
வீஙகியேகாலகையுந சோாந துவிடும
சோரமபோகாதேநீ கறபுளளகனனிமைபச
சோபனஞ்செயருவாய மானிடனே. (௱௮)

நீககடுப்பு வெவளளை கண்டிடுமேமிக
நெஞ்சொலைபவறறி யுலாநதிடுமே
பாரமீதிலநாரகக் காரிகளினபாசநதைப
பாழாகநாவாபதிவப மானிடனே. (௱௯)

கமமை விட்டுமக லாதிருப்பாள அவள
காடெங்குமமாப்பிளளை வைத்திருப்பாள
இந்திரஜால மறிந்தவட்கொப்போதும
ஏமாந்துபோகாதே மானிடனே. (௱௰)

மாதனைத்தொட்டிட லாகாதேதோடபால
வமபுவழக்குகள நோந்திடுமே
நீதமிலலாதே கண்டம வந்திடுமேயனைத
நீக்குவீரசப்புகர மானிடனே. (௱௰௧)

பாடுபட்டுச்சேர்த்த பொன்னையெல்லாம்இந்தப்
பட்டிக்குத்தேராதநுக் கடையனைப்போல்
நாடுசிரிக்கவிலைவந்து ஞாயமோ
ஞானகுசிந்தகுக ய மானிடனே. (௱௰௨)

கண்டபடியெல்லாம பேசிடுவாளமிக
காரியமிருந்துமே பேசிடுவாள
வண்டனைப்போலுமே கொட்டேடனன்பாளந்த
வம்பியைபத்தளுவாய மானிடனே. (௱௰௩)

கணுலேகண்டாலை ம நநமைசசொல்வாளுனனைக்
காணுவிடத்தினில பேபளா சவொல வாள
மண்ணைகககனவிழி ரியமாதராளைய
ம தாகருகவும் பா மானிடனே. (௱௰௪)

வாயகபோரநிகளென்று பேசிடுவாளபணம
வந்தமட்டுநகையில சிக்கிககொளவாள
நாயகடாமேஞ்சாதிப பயலேமிரு
சோமபனேபனபாவே மானிடனே. (௱௰௫)

சூத்தவளோடுநீ சேராதேபொலலா
சூமீ சுவிழியானேத தொடாநதுகொளவாள
துந்திரவகொண்டுநீ பேசாதேயுனறனை
ஆயுளுக்குள்ளும்மே மானிடனே. (௱௰௬)

நாய்போலமா னைத் தேடாதேகயமி
கலையமாபெணபோடுஞ் சேராதே
நாய்போலேகாடு பலையாதேபொல்லா
நமனகொண்டாடுவான் மானிடனே, (௱௰௭)

முண்டைகளோடுநீ கூடாதேகூடில
முன்னில்லாளே திருச்சீதேவி
கண்டவிடமெல்லாம போகாதேபோனல்
காண்காதைபபேசாதே மானிடனே. (௱௰அ)

ஒருவன்பெண்டைநீ நத்தாதேமனம்
ஓடிமஇடத்தினில நாடாதே
திருசிறக்கவே யெந்நாளுமமேலோர்கள
செப்புவதுக்கேட்பாய மானிடனே. (௱௰௯)

மைமலகொண்டொருவன் பெண்டிணைஐபோ
மருவினலவருந துன்பமதை
ஐயாதிருவள்ளுவா சொன்னக்குறளை
ஆராயந்தேபாராயநீ மானிடனே. (௱உ௰)

மாதர்களபேசசைநீ கேளாதேகேடு
மண்ணிலுலகந்தோர பலருண்டு
சீதையின்சொலலாலே ராமனமான்பின்னேகிச
செய்ததுகண்டறி மானிடனே. (௱உ௧)

சந்திரன்கெட்டதும பெண்ணாலேதவர்
தாருகாவிட்டதும பெண்ணாலே
இந்திரனதிரோகம முழுவதும்வினனமாய்
எய்ததுமபெண்ணாலே மானிடனே. (௱உ௨)

இராவணன்கெட்டதும பெண்ணாலேகொடு
இராட்சசாபட்டதும் பெண்ணாலே
தாராணடவல்ல திரியோதனனதியும்
மாண்டதும்பெண்ணாலே மானிடனே. (௱உ௩)

கோவிலன்கெட்டதும் பெண்ணாலே தவம்
கோசிகன் விட்டதும் பெண்ணாலே
ஆவல்தவஞ்செய்த பத்மாசூரன்
அழிந்ததும் பெண்ணாலே மானிடனே (௱௨௪)

மந்திரகிரிதன்னை மத்தாக்கொண்டு கடல்
வானரசுரர் கடையயிலே
விந்தையசுரர் பிரித்ததின பங்கையும்
விட்டதும் பெண்ணாலே மானிடனே. (௱௨௫)

சுந்தோபசுந்தர் பண்டைமுடிந்ததும்
தோற்றுரப்பாவை திலோத்தமையாலும்
அருக்குமன்னன் பிரமன் விமலனையிறந்திலே
அறுந்ததும் பெண்ணாலே மானிடனே. (௱௨௬)

உதைபட்டிறந்ததும் பெண்ணாலே சாமான
உடலழிந்ததும் பெண்ணாலே
பகையுண்டதும் பெண்ணாலே யன்றோ
பற்றறவங்கொளப்பா மானிடனே. (௱௨௭)

சவலை யபிமன்னன் பட்டது பெண்ணாலேகுத்து
கட்டிவெட்டுண்டது பெண்ணாலே
மண்டைமுடைவதும் நாக்கிலே பட்டதும்
மங்கையாலல்லவோ மானிடனே. (௱௨௮)

எத்தனைபேர்கள் பெண்ணாலே கெட்டது
எண்ணவொழுத முடியாதே
பத்தினியாகிய கல்யாணமாதரின்
பட்சத்தைப்பாராட்டும் மானிடனே. (௱௨௯)

கலியுகத்தைமுடிக்க வந்தபெண்கள
கண்ணின்வலைதனில் சிக்காமல
புலியைக்கண்ட பசுவைபபோலேதப்பி
போகவேபாாபபாயநல் மானிடனே, (௱௩௰)

மாதாநடக்கையைச சொன்ன துமல்லாமல
வந்திடும நிலைகையும னைருனாபதேன
பாதகியாசையை நீக்கிபிவஸ் நதி
பணனுவாயெபமபோதும மானிடனே. (௱௩௧)

பாவிக்கழிக்கும பொருளெல்லாயசோத்து
பாதையிலபட்டமு மலலாமல
கோவிலகுளங்களைச செய கலிந்நாலயாரும
கொணடாடுவாரோநல மானிடனே. (௱௩௨)

சிந்தைவருந்திப பொருளைதேடி இந்தச
சீரகெட்டமாதாக கழிக்காமல
நந்தவனங்களகுளங்களை யாக்கினால
நறபதவிதரும மானிடனே. (௱௩௩)

சத்தியநபா திருந்த பெரியோருய
தானதருமங்கள செயதவரும
செத்துமவபோரைச சாகாத வாபோலச
செபபுகிறுரோபாா மானிடனே. (௱௩௪)

மோசமதாசரூசெயது பலனங்களைமிக
மொசதமாய சகோடி புதைத்தாலும
பாசங்கொண்டு வட்டம் பந்தகாலததினில்
புதாகுமேயறி மானிடனே. (௱௩௫)

ஆடுமாடுமச்சு வீடெனறேயெபபோதும
ஆசைகொணடுகாலம போககாதே
கூடுவிட்டேயுயிர போவதுநீமேல
குமிழிபோலாகுமே மானிடனே. (௱௩௬)

சித்திரமாகவே மெத்தைவீடுகட்டி
செப்பரஜெயமபமாய வாழநதாலும
சத்தியமான நமனவருஙகாலத்தில
சம்பமுத்தவுமோ மானிடனே. (௱௩௭)

கட்டிலமெத்தையில் சொகுசாகநித்திரை
காலமெல்லாஙகணட விசசட்டம
துட்டவெமதூதா காலத்தில்திரேகம
தூங்குவதெவவிடம மானிடனே. (௱௩௮)

பத்துகட்டுவீடும கட்டினாலுமபிரு
பாலுமபழமாதி யுணடாலும
செத்துபபோனாலுனனைக கொணடுபோகுமவிடம
தேரநதுபாராயநல மானிடனே. (௱௩௯)

எத்தநவலலமைச செயதாலுமபுகழ
எஙகுமபரவவே வாழநதாலும
கீதேகபபுணணியஞ செயயாகமாநதனை
சிதைப்பானேநமன மானிடனே, (௱௪௰)

துள்ளினமாடு பொதிசுமக்காதென்று
சொலலுமபழமொழி கேட்கிலேயோ
துள்ளலேநீக்கிநீ வள்ளலைபபோறறினல்
துணைபுரிவானே மானிடனே. (௱௪௧)

எத்தனைக்கால முயிரோடிருந்தாலும்
இறப்பதுசத்திய மாகையினாலே
நித்தியவானந்த சுகத்தைப்பெறவே
நிறபாயேநலவழி மானிடனே. (௱சஉ)

அன்னைதந்தைகளைத் தெய்வமென்றுதினம்
அடிமலரைநீ பூசைசெய்து
நன்னுயிர்போலவும் பாதுகாத்தலன்றி
நானமுயவேண்டுமோ மானிடனே. (௱சங)

தியாகியென்றொருவர் வாசல்வந்தவாகருந்த
தேனமொழியாலே யுபசரித்து
நியாயபோசன மாதியவாககீந்தால்
நேராது நரகம மானிடனே. (௱சச)

பொறாமைவஞ்சனை வையாதேசற்றும
பொய்ப்பாணைசத்தியஞ் செய்யாதே
ஆறுதமீகாபத்தி லேன்றேகொடு
அகூபாசமறு மானிடனே. (௱சரு)

மூதமேதா சொல்கின்றமூர தள்ளாதேமனம
மூாக்கமாயசீறியே விள்ளாதே
நாஸ்திகனென்றுநீ பேசிடாதேதினம
நாதனைப்போற்றுவாய மானினே. (௱சசு)

ஆசைவார்த்தைகளைச சொல்லாதேசற்றும
ஆணவங்கொண்டுநீ நில்லாதே
பேசிடுமவார்த்தைகள தாழமையாயப்பேசினால
பெருமைவேறுண்டோ மானிடனே. (௱சஎ)

அடுத்துக்கெடுத்துப் பொருள்களைத்தேடியே
அடுக்குமடுக்குமாக வைத்துவிட்டு
படுத்துவியாதியால் துன்பப்படுகின்ற
பாக்கியம்பெற்றாயோ மானிடனே. (௱௪௮)

மோசங்கள்செய்து பணங்களொருக்கமாய்
மூட்டையாகக்கட்டியே வைத்துவிட்டு
காசமுங்குஷ்டமும் கண்டுபெற்றிட்ட
கண்டபலனிது மானிடனே. (௱௪௯)

துன்பத்தினிலே மடிந்தபின்பு அங்கே
சுற்றியிருந்தவர் பற்றியபின்
இன்பமாய்த்தின்று சுகித்திருக்கின்ற
இப்பலனைக்கண்டறி மானிடனே. (௱௫௰)

நாறுவாயன்மிக பாடுபட்டுப் பொருள்
நல்லவாயன்தின்ன ஐதாணபுருஷனை
கூறும்புறமொழி பேசுமையா வயதை
கூனைப்பாய்க்கண்டறி மானிடனே. (௱௫௧)

கண்ணுறக்கமற்றுக் கனவைநினைத்துமிக
காட்டினப்பார் துன்பம் வாட்டுதப்பா
எண்ணரிப்புறந்து நடந்துகொண்டாலிவினை
ஏதும்வருங்காத்த மானிடனே. (௱௫௨)

நீர்மேல்குமிழிபோ லிக்காயமிது
நில்லாதுபோய்விடும் மாமாயம்
பார்மீதிலப்பாவும் சதமென்றேயெண்ணி நீ
பாராதேபோய்விடும் மானிடனே. (௱௫௩)

எண்சாணளவுள்ள ஆக்கைக்கூடுகணக்
கில்லாமல்லாப லொழுமே புசகவிடு
மணவிலைதைச்சுக மென வுறினமுமீ
வயப்புகளசெய்யாதே மானிடனே. (௫௪)

பெற்றரும் பெண்டு பிருந்துமென்னமிக
பிள்ளையும் யாயிருந்துமென்ன
எற்றருமற்றோர் இருந்தாலுமிந்த
உயிர்க்குதவியோ மானிடனே. (௫௫)

அரியுஞ்சிவனு முன்னா டாப்பிள்ளைபுகழ்
ஐந்துபூதங்களு முன்றனுளளே
தெரிந்துகொண்டால் வினைவிடவேறொரு
சிறப்பில்லையாமாய மானிடனே. (௫௬)

சாணளவான வயிற்றுக்கு நாடோறுஞ்
சஞ்சலமொடு பொருளதேடுகிறாய்
வீணலைவோர்க்கச் சொன்றுவதுமில்லையே
வேதனைபடாணி மானிடனே. (௫௭)

நாயுக்கோநரிக்கோ விகாரமிதை
நயமிதிராகதிராய பேணுகிறாய்
வாயுமனமொடு காயமுமொத்துநீ
வந்திப்பாயீசனை மானிடனே. (௫௮)

பணத்தைமலைபோல சேர்த்தாலுமநல்ல
பட்டாடை ரத்தினஞ் சேர்த்தாலும
பிணத்தினமேல முழுத்துணைபோடவுமோ
பிரியங்கொள்ளாமோ மானிடனே. (௫௯)

நாயும்பெண்டீகளும வீடுமட்டில்சொநத
நலமையானுதியோ காடுமட்டில்
ஆயுளிலதேடியபாவ புணணியங்கள
அக்கரைமட்டுமபோ மாணிடனே. (ாசா௰)

கொட்டுமுழக்கமு மூருமட்டில்உயா
கோதநிரவாழு க்கையோ காடுமட்டில
கட்டுடன்கயலாகை போகுமபோதிலது
காககருயாருமோ மாணிடனே. (ாஙக)

பாசசுமவிசகமிநத யணமீதிமேலநாய
பெரிபோனுவோமோ விணமீதிமேல
மூசசுபபோகுமுன் பரதததையாவாடுலை
முகதிக்குபாயா திறன் மாணிடனே (ாசஉ)

பிராட்டுமுருடடு மாக நாகசுபமபோபூமி
பிறிதகாலவருநதும நாகிலேமேல
உரகதிலவாமிபாடு நாதனைப நக்கைதகீ
ஊககமாயபோற வாயா மாணிடனே. (ாசங.)

சூரியசநதிர னாகியல்லவிசி
சுழற்றுமகாறமெருடு விண்ணுமல்ல
நீருமமணணுமகல்லுமம புலனுமலலமேதவை
நிலையெதுவைபபோ மாணிடனே. (ாசச)

பொனவெளளிசெமபு மிருமபுமலலபேரா
பொமபுமப்பூக மிருகமலல
அன்பாக்குமன்பனைய கிறருயபாகிலே
அறியகாமோகல மாணிடனே. (ாசரு)

பூவில்மணம்போல் நிறைந்தோனப்பாமறைப்
போதனையாண்பெண் ணலியன்றப்பா
சாவும்பிறப்புமே யில்லானப்பாவவன்
சரணைவேண்டிடு மானிடனே. (௱௬௬)

எள்ளினிலெண்ணெயபோல நிறபோனப்பா அதை
எண்ணுறாக்குத்துன்பமே சொன்னேனதப்பா
எள்ளமறைகளுஞ் சொல்லுமப்பாவதை
இறைஞ்சியேபோற்றுவாய மானிடனே. (௱௬௭)

முப்பாலுமப்பாலுந் தாண்டுமப்பா அதை
மூவருமயாவருந் தேடுவாரப்பா
இப்பாழுங்காய மழியுமுன்னேயதை
சாந்திச்சுகம்பெறு மானிடனே. (௱௬௮)

நெற்றிநடுவினி லுற்றதப்பா அதை
நினைக்கிலற்புத மேவுமப்பா
பற்றிப்பணிந்தாலோ புணைபம்போலவே வறு
பந்தத்துறும்போற்றுவான மானிடனே. (௱௬௯)

பேசாமவுனமாய் புள்ளதப்பா அதன்
பெருமைசொல்லவே நாவும்போதா
ஆசாபாசமற்று நிற்பதப்பாவதை
அண்டுவாயென்றுமநீ மானிடனே (௱௭௰)

ஆடுமமனக்குரங்கை யடக்கி அது
ஐந்துவழியிலுஞ் செல்லாமல்
நீடுமபடிசெய்து போற்றிநின்றால்பாவம
மில்லாதுகண்டறி மானிடனே. (௱௭௧)

ஒன்றிரண்டுமூன்று மைந்துமென்பார்கள்ல
ஓராறுமெட்டான மந்திரமென்பார்
வென்றிதருங்குரு பாதந்தனையண்டிநீ
விரைவாயகக்கண்டறி மானிடனே. (௱௯௰)

பேயனைப்போல விருப்பார்ப்பார்களுறுயப்
பேசவுமாட்டார்கள் மண்மீதிலே
ஆயிலநெருப்பினில நீறுபூத்ததுபோல
அமைந்திருப்பார்கள் மானிடனே. (௱௯௰௧)

தாமரையிலையின் நீருபோலுமப்புளி
தந்தபழத்தி னிலைபோலும்
பூமியில்வாழ்வார் பெரியோர்களவரைப்
புத்தியாலகண்டடை மானிடனே. (௱௯௰௨)

காலவேதசசாஸ்திரம வாழிவாழிதமிழ்
நாவலர்கற்புள்ளான வாழிவாழி
நூலகலைதாசரும வாழிவாழிஇதை
நுணடாதுகறபோரும வாழிவாழி, (௱௯௰௩)

மானிடக்கும்மி

முற்றிற்று.